

Vzal jsem si v pátek dovolenou a vyrazil se svými středoškolskými spolužáky na Vranov. Podle plánu mě naložili v deset hodin a už jsme si to frčeli na Znojmo. Za Jihlavou na nás padnul hlad, proto nás čekala svačínová zastávka ve Vílanci. Prohlídnuli jsme si jídelní lístek a dali si rovnou oběd. Po dobré svíčkové a pár Prazdrojích jsme pokračovali v cestě. Ve Vranově jsme našli naši ubytovnu a po vybalení věcí a sundání kol jsme se došourali na prohlídku zámku. Za lupen jsme dali 120 Kč a hned jsme chytli nějakou výpravu chlapů z Písku, takže jsme nečekali. Ti měli stále nějaké vtipné připomínky, takže rušili, ale na druhou stranu se jim podařilo uvést do chodu starožitný hrací strojek, který neměl být funkční. Po prohlídce jsme naskákali do auta a dojeli jsme do Znojma nakoupit proviant. Kluci hned zapadli do masného krámku, kde nakoupili pár klobás a dvě kila škvarků, u kterých jsme si po snědení několika kousků museli slíbit, že už na ně nešaháme a dovezeme zbytek na základnu, aby bylo co jíst i druhý den. Vedle v zelenině jsme koupili docela ostré rohy a v pekárně bochník chleba s preclíky. Potěšilo nás, že obchod s vínem a burčákem má do jedenácti, tak jsme si šli sednout dolů na náměstí na pohárek burčáku. Navštívili jsme i infocentrum pro získání cyklomap. V šenku jsme je rozložili a při sladkoučkém burčáku, kterého jsme vypili čtyři džbány, naplánovali sobotní výlet. Po zaplacení a rozloučení se šenkýřkou jsme se šli podívat na degustaci vín. Ochutnali jsme jen burčák, který byl hořký, a vzhledem k tomu, že se ve stanu důchodci prali o jídlo zadarmo, urychleně jsme vycouvali a vrátili se k "šenkýřce" abychom si načepovali baterii petek. V jednom z krámů jsme koupili ještě dvě petky burčáku pro porovnání a při cestě ze Znojma jsme koupili v Bille něco na snídani a u zahrádkářů dvě petky červeného burčáku a máčenky. Po příjezdu na základnu nastala akce "stolečku prostři se", kdy jsme snědli skoro veškeré zásoby a vypili převážnou část burčáku. Od půlnoci do rána se pak dveře záchodu netrhli.

So

Ráno jsme vstali v osm, protože Jenda připálil v mikrovlnce pečivo tak, že barák smrděl ještě v neděli. Počasí nebylo nic moc, na to, že byl hlášený slunečný den. Sedli jsme na kola a hurá směr Šatov. Hned na začátku jsme projeli krpálem zvaný Kozí stezka a pak už jen po krásné rovince podél Dyje. Ukolébání pohodovou cestou se před námi objevil šílený kopec, na kterém jsme museli kola tlačit a šlapat do stromečku, jinak by se nám přetrhly šlachy. Nahoře na kopci jsme se mohli ždímat. Pak následoval mírný sešup do Čížova, u něhož jsme si prohlédli hlásku a ostnatý plot. Pokračovali jsme dál na Lukov opět zvlněným terénem v němž jsme většinou kolo tlačili. Takhle jsme si tedy tu cestu po sklípcích nepředstavovali. V Lukově v hostinci U Všetečků jsme dali první občerstvovací zastávku. Bylo zde narváno, ale jeden stůl na nás zbyl. Já si dal na žízeň kolu s rumem. Okolo pili víno proto jsme si koupili také sedmičku. Stále bylo počasí nic moc. Pokračovali jsme na Šatov. Opět po kopcích a skopcích jsme dojeli k vinicím a u stánku Šábesu vypili jednu dobrou flašku pozdního sběru. Po dvou kilometrech jsme zastavili u stánku v Hnanici. Už se konečně udělalo slunečno. Vypili jsme další flanděru a pokračovali na Šatov. Byly dvě hodiny a měli jsme hlad. V první hospodě bylo plno, v druhé taky a nakonec jsme se chytli na zahrádce u Fandy. Zde jsme se nehorázně přežrali. Na zpáteční cestě jsme se rozdělili. Slabší jedinci jeli na vlak do Znojma a já s Milanem si to valil po stejné cestě nazpět. Museli jsme chvátat, protože už bylo pozdě večer. Nakonec jsme ještě za světla do Vranova dojeli. Po vykoupaní jsme vytáhli zbylé petky burčáku a pustili se do nich. Stejně nám však jedna zbyla a tu jsme dali druhý den domácímu.

Ne

Ráno jsme se sbalili, vygruntovali pokoje nahodili kola na auta, vypili stakan vody vyměněné vtipným Jendou místo borovičky a vyrazili do Šatova. Ještě jsme si prohlédli Vranovskou přehradu na níž bylo dost mrtvo. Auto jsme zaparkovali před hospodou Šatově a po přípravě na odjezd jsme zašli rovnou na malou svačinu. Byl krásný sluneční den proto jsme vyrazili na okruh - směr Chvalovice. Hned po pár kilometrech jsme narazili na sklípek, u kterého jsme vypili čtyři flanděry bílého. Babka licitovala s cenou něco kolem stovky za vše, tak jsme jí dali dvě kila a pokračovali dál. Cestou jsme se napásli bobulí vína a za Znojmem jsme si dali ještě jeden džbáněk burčáku. Bylo docela vedro. Jelikož jsem pořád něco fotil, kluci mě ujeli. V Šatově jsem zajel do Vinařské stodoly. Bohužel tu ještě probíhal 3.ročník juniorské cimbálové muziky. Za pěkný příjezd před jeviště a pískot brzd mého kola jsem po koncertu obdržel pamětní medaily. Naložili jsme kola na auto a ještě jsme si zašli na večeři. Slunce zapadalo, když jsme si došli prohlédnout vinařskou stezku s různými odrůdy vín. Protože jsme vyhodnotili od znojemské šenkýřky burčák jako nejlepší, krátce jsme zastavili ve Znojmě pro pár petlahví. Už tak jako v pátek dobrý nebyl. Cestou domů jsme ztrestali lahvinku slovenské borovičky.Vinařský výlet se prostě povedl.